

har jeg undersøgt Terrainet i Nærheden af Kallundborg Havn og hele Strækningen syd for Byens Hovedgade og derved overbevist mig om, at en eventuel Jernbane, uden nogen Curve af nogenjomhelst Betydning, kan føres over Bøngerne Syd for Byen lige til Havnen, og der er umiddelbart op til den rummelige Havneplads et Bønge af Areal noget over 5 Edr. Land, som maa være fuldkommen tilstrækkelig til Stationsbygninger og alt Tilbehør." Der tilføies fremdeles, at, hvis Stationsbygningerne skulle ligge paa nogenjomhelst anden Plads, ville de komme over 2000 Alen fra Byen, hvilket i mange Henseender vilde være skadeligt. Efter disse Oplysninger, som jo bekræfte den Mening, jeg tidligere havde dannet mig om Sagen, vilde jeg ansee det for allerbedst, om Thinget kunde blive staaende ved den Beslutning, som det tog ved Sagens 2den Behandling; men hvis den høitærede Indenrigsminister meget skulde ønske, at et Alternativ om et Hestespor eller en Locomotivbane til Havnen blev optaget, vil jeg henstille til Thinget, om vi dog ikke skulde stille dette Alternativ saaledes, at det kun er Terrainhindringer, der maatte kunne bestemme, at man skulde nøies med et Trækspor til Havnen; det bør ikke være den større eller mindre Udgift, der skulde kunne bestemme, at man skal undlade at føre selve Banen derned og nøies med et Hestespor. I denne Tanke har jeg stillet et Underændringsforslag, der, som ærede Medlemmer ville have seet, gaaer ud paa, at der i Ministerens Forslag hvor det hedder: „føres over Holbæk til Kallundborg Havn eller til Kallundborg med et Spor til Havnen“, efter Ordet „eller“ skal indsættes: „ifald Terrainforholdene ikke tilstede dette“, altsaa at Banen skal føres til selve Havnen, ifald Terrainforholdene tilstede det. Det er en Selsølgelse, at de Terrainforhold, der maatte kunne hindre et saadant Anlæg, ere enten store Høider eller store Krøninger, eller en stor Bebyggelse, som vilde medføre en aldeles urimelig Expropriation. Jeg er fuldstændig overbevist om, at saadanne Hindringer ikke findes, men skulde Thinget med Ministeren ønske, at der er et Alternativ, saa seer jeg ikke nogen videre Fare for, at det sættes saaledes, naar det blot fæer

med den Vædring, som jeg har tilladt mig at foreslaae under Nr. 1 b og som jeg her gjentagende tillader mig at anbefale. Da jeg seer, at Thinget ikke er meget talrigt i dette Dieblif, men jeg venter, at der, naar Kloffen ringer, vil komme en Deel flere tilstede, saa beder jeg enhver af de ærede Medlemmer om, at meddele deres eventuelle Side-mænd de vægtige Grunde, som jeg her har anført for mit Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg har selvfølgelig ikke den samme Overbeviisning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), at det er absolut givet, at Jernbanen kan føres til Kallundborg Havn, og det er af denne Grund, at jeg har stillet Vædringsforslaget under Nr. 1 a, hvis Vedtagelse jeg meget indstændigt maa anbefale. Det ærede Medlems Underændringsforslag dertil, anseer jeg for at være uskyldigt, forsaavidt som jeg ogsaa maa formene, at Udtrykket „Terrainforholdene“ ikke maae tages i en altsfor snever Betydning. Det kan ikke tages i den Betydning, at det kun sigter til Terrainforholdene ved selve Havnen, som jo upaatvileligt ere flade nok; der kan ogsaa være Terrainforhold i lidt større Afstand fra Havnen, som kunne gjøre det vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at komme ind til den Side af Havnen, hvor selve Havneforholdene ere gunstige nok for, at Banen kan føres derhen. Endvidere antager jeg ogsaa, at man derved kan forstaae saadanne kunstige Forhindringer, der ofte ere langt vanskeligere at komme over, end de naturlige. Et Dvarteer af en By er en langt alvorligere Hindring for en Jernbanes Gjennemgang, end en Jordhøi eller en Dasse er. Jeg er overbevist om, at man, forsaavidt Kallundborg-Banen skal bygges, vil gjøre sit Yderste for at naae ned til Havnen, og altsaa anseer jeg Underændringsforslaget for at være overflødig, men jeg anseer det ogsaa for at være temmelig uskyldigt. — Det Forslag, som er stillet af ærede Medlemmer under Nr. 2, og som det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne, angav, at Finantsministeren havde tiltraadt, kan jeg naturligtvis ikke have Noget at indvende imod.